

Μὲ τὸ κρυφὸ χαμόγελο
Στὰ Ὀλύμπιά σου χεῖλη
Πανόμοια μὲ τὸ μάρμαρο
Ποὺ χάραξεν ἡ σμίλη

Ἦρβες κι' ἐστάθης ἐλαφρὰ
Λυγίζοντας τὸ γόνα
Σὲν νὰ πετάξης ἐτοιμὴ
ψηλὰ στὸν Παρθενῶνα.

Ἐχεις τὸ φίλτρο τῆς ζωῆς
Στὰ ρόδινά σου χεῖλη
Καὶ ξαπλωμένη στὸν ἄφρο
Κυλᾶς σὲ μιὰ κογχύλη
(Γονατίζου)

Γονατίζομεν τώρα μπροστά σου
Τ' εἶσαι νέφος, ἀχτίδα, κι' ἀγέρας,
᾽Ω Θεὰ μὲ τὰ ὠραῖα μαλλιά σου,
Τῶν ἀφρῶν, τοῦ καρποῦ καὶ τῆς μέρας.

ΤΕΛΟΣ

ΑΛΕΚΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Σημ. Ἀπαγορεύεται νὰ παρασταθῇ χωρὶς τὴν ἄδεια τοῦ συγγραφέως.

Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜΗ

Ἡ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ

Φίλε «Νουμά».

Εἶδες τὸ τελευταῖο «Δελτίο τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὀμίλου»; Διάβασες ἀπὸ τὰ περιεχόμενά του, τὴν «Ἀπολογία τῆς δημοτικῆς»; Πές μου, νὰ ζήσης, ἐσύ ποὺ ἔχεις τὰ μέσα καὶ μπορεῖς νὰ μάθης, ποιός εἶναι ὁ κ. Κλ. Π., ὁ συγγραφέας τοῦ ἄρθρου; Μωρὲ αὐτὸς εἶναι σωστὸς θερμαστὴς τοῦ ὁδοστρωτήρα! Ἄναψε τὸ καζάνι, κίνησε ὁ ἀργοκίνητος ὄγκος καὶ ἰσοδέπωσε πέτρα καὶ πέτρα τὸ δρόμο τοῦ γλωσσικοῦ ἀγώνα. Τόσοι ἄγνωστοι, ἐκεῖ μέσα βγαίνουνε γιὰ δημοτικιστὲς κ' ἐπαναστάτες, ἀπὸ τὸ δικό μας Ραμὰ ἴσα μὲ τὸν πολυξακουσμένο Μιστριώτη (!). Κι ἀπὸ λάθος τυπογραφικό, φῶς φανερό, μείνανε ὅξω ὁ πρόμαχος τῆς ἰδέας Γιάνναρος τῆς «Ἐσπερινῆς», ὁ πολιτευτὴς Γιολντάσης τῆς «Ἀστραπῆς» καὶ ὁ ζωντανὸς μεταφραστὴς τοῦ Ἀριστοφάνη! Μὰ τὸ πιὸ ἄξιο ἀπορίας, τὸ πιὸ ἀφάνταστο, τὸ πιὸ πρωτότυπο εἶναι ποὺ ἀναφέρεται στὸ ἄρθρο καὶ ὁ Ψυχάρης! Τί γυρεύει καὶ μέσα αὐτὸς, ὁ χριστιανός, μονάχα ἓνας Θεὸς κ' ἓνας Κλ. Π. τὸ ξέρεi. Καὶ νὰ δῆς ποὺ βρέθηκαν μερικοὶ νὰ ποῦνε πὼς ἡ μελέτη αὐτὴ εἶναι ὁ φούρνος τοῦ Ναστραδὶν Χόντζα γιὰ τὶς νόστιμες κριτικὲς τῆς ἰδέας. Ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω αὐτό. Μὰ πάλι γιατί νὰ βιογραφοῦνται καὶ ἄνθρωποι ποὺ γυρίσανε τελευταῖα στὴν καθαρεύουσα; Γιατί νὰ

παρουσιάζονται γιὰ γλωσσολόγοι μερικοὶ ποὺ ποτὲς τοὺς δὲ μιλῆσανε γιὰ δημοτικὴ; Γιατί ἀπὸ τὸ σημαντικό ἔργο τοῦ Φιλήτου νὰ παρουσιάζεται μονάχα μιὰ κουτσουλιὰ; Γιατί νὰ ἐρχεται ὁ Χατζηδάκης μὲ τὰ δεκανίκια του, σὰν ἀγωνιστὴς γιὰ τὴν ἰδέα; Γιατί ἡ πολύχρονη δουλειὰ τοῦ «Νουμά» νὰ μὴν παίρνῃ τὴ θέση ποὺ τῆς πρέπει; Γιατί νὰ λείπουνε καὶ ἄλλοι ποὺ ἐργαστήκανε τὸ ἴδιο γιὰ τὴ δημοτικὴ, σὰν πολλοὺς ποὺ ἀναφέρονται καὶ μέσα, π. χ. Ἀλκης Μπουρνιάς, Σπύρος Μελάς, Σπύρος Νικολόπουλος, Γ. Τσοκόπουλος, Ἀριστος Καμπάνης, Γεῶργος Βλάχος, Γιάννης Κοντυλάκης, Ἀλέκος Μαυροῦδης, Παντελῆς Χόρν, Τιμὸς Σταθόπουλος, Φωκίων Πανᾶς, Μποέμ, Χαρίλαος Παπαντωνίου, Ζαχαρίας Χατζόπουλος, Ἀδωνὶς Κύρος;

Ἡ τάχα ὅλα τοῦτα εἶναι μιὰ ρεκλάμα προσωπικῆ, δῶρο γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο, ποὺ χαρίζει ὁ «Ἐκπαιδευτικὸς Ὀμιλος», στὰ μέλη του;

Θὰ μὲ σκλάβωνες ἂν μοῦ ξηγοῦσες καὶ μοῦ ξεδιάλυνες τὶς τόσες μοῦ ἀπορίες.

Δικός σου

Ν. ΡΑΜΟΛΙΔΗΣ

ΣΗΜ. ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ. Καὶ πρῶτα πρῶτα μάθε, φίλε, πὼς ὁ συγγραφέας τῆς κακόπιστης καὶ κακόβουλης αὐτῆς μελέτης κ. Κλ(έων) Π(αράσχος) εἶναι ἓνας πολυκαλὸς νέος ποὺ ἔχει μεταφράσει τὶς «Στροφές» τοῦ Μορέας, μὰ ποὺ τὸ Ζήτημα, φαίνεται, καὶ τὰ ἱστορικά του δὲν τοῦ δόθηκε καιρὸς νὰν τὰ μελετήσει καλὰ ἀκόμα. Ὁ κ. Κλ. Π. ἦρθε δυὸ τρεῖς φορὲς στὸ γραφεῖο μας, παίρνει καὶ τὸ «Νουμά» ἓνα δυὸ χρόνια τώρα, εἶτανε μέλος καὶ τῆς μακαρίτικης «Ὁργάνωσης τῶν νέων» μὰ δὲ θυμούμαστε οὔτε νὰ μᾶς μίλησε οὔτε νὰγραψε ποτὲ ἀραδοῦλα γιὰ τὸ Γλωσσικὸ Ζήτημα. Ποῦ διάολο λοιπὸν νὰ ξέρεi τί γίνεται καὶ τί τοῦ γίνεται; Πληροφορίε:, καθὼς δηλώνει στὸ τέλος τοῦ λιβέλλου του, τοῦ δώσανε μερικοί, μὰ τὶς πληροφορίες αὐτὲς ἡ τοῦ τὶς δώσανε στραβὰ ἢ στραβὰ τὶς πῆρε τ' αὐτὶ του. Οἱ ἄλλοι λοιπὸν ἂς ὀφονταί γι' αὐτὰ τὰ μασκαράλίκια, καὶ ὄχι λόγου του, ποὺ εἶναι ὁλωσδιόλου ἀθῶος.

Ἄν τὸ ἄρθρο αὐτὸ τὸγραφε κανένας ἐπιστήμονας σοβαρός, ὅπως κ' ἐπρεπε νὰν τὸ γράφει, θὰ σεβότανε καὶ τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν ἀλήθεια καὶ δὲ θάγραφε μὲ τόση ἀσέβεια γιὰ τὸ Φιλήτου λ. χ. ποὺ εἶναι γλωσσολογικὸ ταλέντο πρώτης ἀράδας καὶ ποὺ ἂν ἀληθινὰ ἀνορθωτικὴ Κυβέρνηση βρισκότανε στὰ πράγματα θὰ ψήφιζε εἰδικὸ νόμο γιὰ χάρε του καὶ θὰ τὸν ἐβάλε ἀρχισυντάκτη τοῦ Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ. Θάξερε ἄ ὅμα πὼς ὑπάρχει καὶ κάποιος Σπύρος Ἀλιμπέρτης ποὺ ὡς Σπύρος Ἀναστασιάδης ἔχει γράψει γλωσσολογικά ἄρθρα στὸ «Νουμά», σὲ περασμένα χρόνια, ποὺ ἀφίσανε ἐποχή. Μάλιστα. Θάξερε ἀκόμα καὶ κείνο τὸν παλιογραφία Ρήγα Γκόλφη, ποὺ κάτ, τζάνουμ, ἔγραψε καὶ αὐτός Θάξερε καὶ τόσους καὶ τόσους ἄλλους, ποὺ μὲ τόση χτηνώδικη ἀλαφροδα παραλείπει γιὰ νὰ βάλει διάφορους ἄλλους φαιδρὸς κουραμπιέδες τῆς ἰδέας στὴ θέση τους. Ἡ κ. Πετρούλα Ψηλορείτη ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά καὶ ὁ κ. Κλ(έων) Π(αράσχος) ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὰ θαλασσωσανε τοῦτες τὶς μέρες καὶ ἄξια κερδίσανε κ' οἱ δυὸ τους τὸ τίτλο τοῦ φαιδρὸς κριτικοῦ. Ὅσο γιὰ τὸ ἔργο τοῦ «Νουμά», μὴ στενοχωριέσαι καὶ θὰ κριθεῖ μιὰ μέρα, ὅπως τοῦ ἀξίζει, ἀπὸ καθαρευουσiano

13

Σ' ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΑ

Μέσ' στους στραβούς μονόφθαλμος, βασιλεύεις; εσύ
και πιά από τότε πόζαρες για μεγαλοφυΐα.
Τή νύχτα δείχνεις στο στραβό, του λές πώς είναι αυτή
κι' αυτός στραβός ύψώνει σου Θεού δοξολογία!

14

Ο ΙΔΕΟΚΟΠΟΣ

Όλη ή ζωή του είν' ένα θά —τό θά τονέ μεθά—
θά χτίσει, θά γιγαντωθεί, θά φτιάξει και θά κάνει,
κ' ένα μονάχα ξέχασε μέσα στα τόσα θά
πώς δέ θά κάνει τίποτα κι' όμως πώς θά πεθάνει!

15

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΣ

Γαυρομανά μέσ' στο έργο μου δράση, ζωή και φώς
και ύμνῳ χωρίς νά τηνέ δῶ στη ζήσα μου τή σάρκα,
ἐκφυλισμένος κι' ἄρρωστος για μέ κάθε παλινός
κι' ὁ Γκαίτε και ὁ Μπάϋϋϋον κι' ὁ Σίλλερ κι' ὁ Πετράρκα!

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Άπό τό ἐρχόμενο φύλλο ὁ «Νουμάς» θά βγαίνει μέ δύο-
δεκα σελίδες και θά πουλιέται στά κιόσκια σαράντα λεφτά.

— Χαρήκαμε πού ὁ Τσοκόπουλος πήρε τούς «Καιρούς». Νεωτεριστής ὅπωςδήποτε δημοσιογράφος, ἀγαπάει τή Δημο-
τική, ἂν κ' ἔχει και λόγου του τή δημοσιογραφική λόξα, πού
τήν ἔχουνε δά και ἀρκετοί μισοδικοί μας, νά χωρίζει τή δη-
μοτική σέ ἀγνή και σέ μαλλιαρή, κ' ἔτσι δέν ἔχουμε φόβο
αὔριο, ἂν ξεσπάσει, πού θά ξεσπάσει, τό Γλωσσικό Ζήτημα
πάλι, νά βγεῖ στη φημερίδα του και νά μᾶς πεί προδότες
και πουλημένους για νά δημοκοπήσει. Για τοῦτο και ἡ χα-
ρά μας.

— Ὁ «Άργος τοῦ τύπου τῆς Ἀνατολῆς», τό λαμπρό
αὐτό πρακτοεῖο, εἶχε τήν καλὸσύνή νά μᾶς στείλει προχτές
ὅλα τὰ κομμάτια ἀπό τῆς φημερίδες («Σκρίτ», «Ἑσπερι-
νή», «Ἀθῆναι» κτλ.) πού βρῖσανε πάλι και συκοφαντήσανε
τελευταῖα ἀπ' ἀφορμῇ τῆς ἐπιστημονικῆς ὁμιλίας τοῦ κ.Κου-
γιάε στο διδασκαλεῖο τῆς Μέσης Ἑκπαίδευσης. Τά διαβά-
σαμε μέ ὑπομονή γαῖδουρινή ὅλ' αὐτά, ψάξαμε μέ τό κερί
νά βροῦμε τίποτ' ἀξιογι' ἀπάντηση, μά τίποτα. Βρσιές, ἀ-
νοσιές, συκοφαντίες, σαλιαρίσματα. Τά συνηθισμένα τους.
Και τὰ πετάξαμε ὅλα στο καλάθι τοῦ γραφείου μας. Εἶναι
ἡ μόνη τιμὴ πού τούς ἀξίζει.

— Στὴν «Ἑστία» τὴν περασμένη βδομάδα δημοσιεύτη-
κε ἓνα χαριτωμένο ἐπίγραμμα «Εἰς Γαλάτειαν», πού τό τυ-
πώνουμε και μεῖς ἐδῶ :

Σέ ἤκουσα στο Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων
Και εἶδον τούς ἀκροατάς και εἶδον...

Κι' ὠρκίσθηκα ἀπ' τὴ στιγμή ἐκείνη
Στὴν αἰθουσα αὐτὴ τὴ μαρμαρίνη
Νά μὴ ξαναπατήσω. Κι' εἶπα μέ καὶ μὴ :

Εἰς τὸ ἔξῃς θά προτιμῶ

Ἀντὶ φωτόλουστα σαλόνια και δωμάτια

Μίαν καλύβην... ἀλλὰ δίχως τὴν Γαλάτειαν...

Ὁ Ρεπόρτερ

— Για τὴν ἴδια ὑπόθεση ἔχει γράψει ἓνα σατανικό ἐπί-
γραμμα κι ὁ Γαῦρος Ὁρνίθης, μά δέν τό τυπώνει... για
λόγους διπλωματικούς.

— Ἀξίζουν οἱ πρωτοχρονιάτικες σατυρικές κάρτες τοῦ
Ἄλκη και σᾶς τίς συσταίνουμε. Βρίσκονται σ' ὅλα τὰ
χαρτοπωλεῖα τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

— Στὸ ἐρχόμενο φύλλο θά τυπώσουμε ἓνα ἄρθρο τοῦ
Παβλίδη «Σοσιαλισμός και πατριωτισμός».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ἀλκ. Ἀνθ. Δέν τό δημοσιεύουμε, ὄχι γιατί δέν εἶ-
ναι καλό, μά γιατί δείχνει πὺς μπορούσε νάιναι καλύτερο —
κ. Γ. Μουρ. Ξαναδοκίμασε και στείλε μας. Οἱ στίχοι κα-
λὸςτοι, μά χρειάζονται δούλεμα ἀκόμα. — κ. Κ. Γ.
Καρ. Ἀκατάλληλο και λητούμαστε.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμή Πειραιῶς — Κυνιάδων

Γραμμή Πειραιῶς — Ἀλεξανδρείας

Τό μέ διπλοῦς ἑλικας και μηχανὰς ἀφθάστου ταχύτητος
πολυτελείας και ἀνέσεως θαλαμηγόν ἀτμόπλοιοι ΕΣΠΕ-
ΡΙΑ ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παραλία Τρούμπας).

Ἐκástην ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 10.30 μ. μ. διὰ Σῶρον,
Τήνον, Ἀνδρον και Κόρθιον.

Ἐκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ. μ. δι' Ἀλεξανδρείαν.
Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

Ἐν Ἀθῆναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδός Ἀπελλοῦ
ἀριθ. 1 και εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίων κ. κ. Θωμᾶ
Κοῦκ και Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γκιόλμαν και Σ. Σωτιάδου,
(Πλατεῖα Συντάγματος) και Ἰωάν. Ρέντα (παρὰ τὸν ἡ-
λέκτρικόν σταθμόν Ὀμονοίας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδός Φίλωνος, 44, (ὀπι-
σθεν Ἀγίας Τριάδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σαλβάγον, ὁδός Ἀντωνιάδου, 1.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΣΑΑΔΗ. — Ἀφοῦ ἀναποδογύρισες μιὰ κυψέλη μελίσσια,
πῦγε γρήγορα !

ΣΕΝΕΚΑΣ. — Πρὶ δοκιμάσεις τίποτα, μέτρα καλά τῆς
δυνάμεις σου, κείνο πού θές νά κάνεις και τὰ μέσα πούχεις
γι' αὐτό.

ΣΕΝΕΚΑΣ. — Τό νά ζεῖς δίχως σκοπό, εἶναι σά νά
ζεῖς στὴν τύχη.

MONTAIN. — Ἀγαπῶ πότερο νά σφυρηλατῶ τὴν ψυ-
χή μου παρὰ νά τὴνέ στολίζω.

ΓΟΥΣΤΑΒΟΥ ΓΚΕ'Ι'ΓΕΡΣΤΑΜ

“ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ,”

Μετάφραση : ΚΩΣΤΑΝΤ. ΚΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

● ἡ ἀρχινήσει ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο φύλλο
στὸ «Ν. Ν. Μ. Α.»

κριτικό, γιατί (σκληρή ἀλήθεια, μὰ πρέπει νὰν τὴ μολογή-
σουμε) μόνο οἱ καθαρευουσιάνοι βλέπουνε τίμια καὶ κρίνουν
καλοσυνειδήτητα. Ἐμεῖς οἱ δημοτικιστάδες εἴμαστε νὰ δεθοῦ-
με ὅλοι μ' ἓνα σκοινὶ καὶ νὰ πάμε νὰ πέσουμε στὸ Φάληρο.

ΤΟ ΜΙΚΡΟΒΙΟ

(*Απὸ τοὺς μύθους τοῦ «TRILUSSA»)

Ἕνα λιμασμένο μικρόβιο, γιὰ νὰ δείξῃ στὸ σινάφι του
πόσες συμφορὰς εἶταν ἄξιο νὰ σπείρῃ, μπήκε στὴν κοιλιά ἑ-
νὸς κυβερνητικοῦ ὑπαλλήλου πρὶν λιμασμένου ἀπὸ κείνο.

— Ἐδῶ δὲν ἔχει φαί, εἶπε τὸ μικρόβιο. Διάλεξε ἄσκη-
μο ἔδαφος γιὰ νὰ κάνω προπαγάντα. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει καρ-
διά γιὰ νὰ σκοτώσω ! *Α ! ὅχι, μὰ τὴν ἀλήθεια !

Καὶ εἶταν ἑτοιμο νὰ φύγῃ, ὅταν νοιώθῃ πὼς ὁ ὑπάλ-
ληλος κατάνει ἓνα γιαντρικό, σπεδιαλιτζὲ ἑνὸς γιαντροῦ ποῦ
εἶχε πάρει ἀπ' αὐτὸ μεγάλο ὄνομα.

— Λιγάκι ἐπικίνδυνο αὐτὸ τὸ φαί, εἶπε τὸ μικρόβιο. Ἦ-
σως νᾶναι ἀνοηρία, μ' αὐτὸ δοκιμάσω λίγο. Κάλιο αὐτὸ παρὰ
καθόλου !

Μέσα σὲ τρεῖς μῆνες ὁ φτωχὸς ὁ ὑπάλληλος ἔγεινε κα-
τάχλωμος, ξερὸς σὰν τὸν τσίρο. Ἐφεγγε. Δὲν μπορούσε πιά
νὰ σύρει τὰ πόδια του καὶ τὸν πήγανε στὸ νοσοκομεῖο.

— Τίποτα δὲν μπορούμε νὰ τοῦ κάμουμε, εἶπε ὁ γι-
ατρός. Εἶναι ἀργά ! Τοῦτος πεθαίνει ! Δὲν τὴ γλυτώνει !

Ἀλήθεια, ὁ ἄρρωστος ὕστερα ἀπὸ μισὴ ὥρα ξεψύχησε.
Μὰ τὸ μικρόβιο εἶχε παχύνει σὰ γουροῦνι. Κι' ἀκόμα ζεῖ
καὶ βασίλευει !

Κ. ΤΡΙΚΟΓΛΙΔΗΣ

KANT. — Νὰ ξετυλίζει στὸ ἄτομο ὅλη τὴν ἐντέλεια ποῦ
μπορεῖ νὰ ἐπιδεχτεῖ, νά, ὁ σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς.

ΠΑΣΚΑΛ. — Σὲ μιὰ μεγάλη ψυχὴ, τὸ καθετὶ εἶναι
μεγάλο.

ΡΟΥΣΣΩ. — Νᾶμαστε καλοὶ πρὶν ἀπ' ὅλα κ' ὕστερα
θαῖμαστε κ' εὐτυχισμένοι. Νὰ μὴν ἀπαιτοῦμε τὸ βραβεῖο πρὶν
ἀπ' τὴ νίκη, οὔτε τὸ μιστὸ πρὶν ἀπὸ τὴ δουλειά.

ΔΙΑΦΡΟ. — Ἡ δουλειὰ ὅξω ἀπὸ τᾶλλα καλά, ἔχει καὶ
τοῦτο· πὼς μικραίνει τὴ μέρα καὶ μεγαλώνει τὴ ζωή.

ΣΑΤΥΡΕΣ

6

Ο ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΟΣ

Θάμαζε χτὲς τὸ Σέλλεϋ· σήμερα τὸν μισεῖ.
Σήμερα ψέλνει τὸ Βερλαῖν κι' αὔριο τὸ Σκεκέττι·
κι' ἂν τοῦ τὸ πείς : Ἀθάνατε, δὲν ἔχεις μορφωθεῖ...
— Μπα ! θὰ σοῦ πεί, πάντα φοροῦν τὸν ἴδιο λαϊμοδέτη ;

7

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ

Τὸ libretto κείνο διάβασα... γερὸ μὰ τὸ Θεό !
Μ' αὐτοῦ ποῦ τὸ μαστόρεψε πόση ἀντιπάθεια τοῦζω !
Γι' αὐτὸ θὰ γράψω κριτικὴ καὶ θὰ τονέ χτυπῶ,
— σ' ἓναν καμπούρη δὲ φελᾶ καλοραμένο ροῦχο !

8

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ

Τί νὰ πασκίζω ἀδιάκοπα καὶ νὰ δουλεύω ἐγὼ
κι' ὅλος ὁ κόσμος γύρω μου νὰ μὲ περνάει γιὰ λόξα ;
Τὴ Δόξα δὲν ταιριάζει μου καὶ νὰ τὴν κυνηγῶ.....
Εἰμαι μεγάλος.... Μοναχὴ θάρθει νὰ μ' εὔρει ἡ Δόξα !

9

Σ' ἝΝΑ ΓΛΥΠΤΗ

Ἀφοῦ πιά τὸν ξεπέρασες στὴ τέχνη τὸ Ροντέν
καὶ φάνηκες ὑτέροχος δημιουργὸς τεχνίτης,
ἐξούλεψες καὶ τὸνομα τοῦ Ράσκιν καὶ τοῦ Ταῖν,
καὶ μᾶς ποξέρνεις τώρα πιά γιὰ μέγας τεχνοκρίτης !

10

Ο ΣΟΦΟΣ

Ἀπ' τὴν κοιλιά τῆς μάνας μου γεννήθηκα σοφός,
δὲ σπούδασα στὸ Μόναχο κι οὐ·ε καὶ στὴ Λειψία·
μὰ τί ἠαργεῖτε ; εἰν' ἔμφυτα κ' ἡ γνώση καὶ τὸ φῶς.
Γιὰ τοὺς σοφοὺς... ἐκ γενετῆς μιὰ τύφλα στὰ βιβλία !

11

Ο ΔΥΣΚΟΛΟΣ

Κανένας ! Οὔτε ὁ Γιάκοψεν, ὁ Χάμσουν ἢ ὁ Ζολά !
Κάτι τὸ πολὺ μέτριον ἔχουν κι' αὐ οἱ συγράφει...
Χρειάζονται γιὰ τὸ τέλει πολλά, πάρα πολλά...
Δὲ μοῦτατε : διαβάσα·ε κάτι ποῦ ἐγὼ ἔχω γράφει ;

12

Ο ΧΡΕΩΚΟΠΗΜΕΝΟΣ

Μαστόρενε, μαστόρενε κι' αὐτόνε μαίτρ νὰ ποῦν,
σονέττα, ὠδὲς, ἀνάπαιστους κ' λαμβιζὸ ἀπὸ χρόνια,
μὰ πείσμως ὡς δὲν ἤθελαν νὰ τὸν παραδεχτοῦν
κ' ἔγινε μαίτρ ἀφίνοντας σεβάσμα μπαρμπετόνια !